

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 19Cpr/1/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4116204009
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Kuzmová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2019:4116204009.11

Rozhodnutie

Okresný súd Nitra sudkyňou JUDr. Luciou Kuzmovou v spore žalobcu: DINERAS SLOVAKIA s.r.o., IČO: 45 956 561, so sídlom Cabajská 1243/4A, 949 01 Nitra, právne zastúpený: HAVEL & PARTNERS s.r.o., advokátska kancelária, IČO: 36 856 584, so sídlom Žižkova 7803/9, Bratislava - mestská časť Staré mesto 811 02, proti žalovanej: Mgr. X. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/XX, 951 01 Nitrianske Hrnčiarovce, právne zastúpená: Mgr. Petra Kartíková s.r.o., IČO: 48 214 337, so sídlom Gazdovský rad 2, 931 01 Šamorín, o určenie neplatnosti dohody o skončení pracovného pomeru, o vzájomnej žalobe o zaplatenie 6 226 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu zamietá.
- II. Súd vzájomnú žalobu zamietá.
- III. Žiadna zo strán sporu nemá na náhradu trov konania právo.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručенou súdu dňa 16.2.2016 domáhal, aby súd určil, že dohoda o skončení pracovného pomeru zo dňa 16.12.2015 je neplatná. Súčasne sa domáhal priznania náhrady trov konania.

2. Uviedol, že žalobca bol do obchodného registra zapísaný dňa 17.12.2010, podľa spoločenskej zmluvy bola žalovaná prvým konateľom žalobcu od jeho vzniku, dňa 15.11.2011 sa žalovaná stala spoločníčkou žalobcu s výškou podielu na základnom imaní spoločnosti v sume 750 eur, čo predstavovalo 5 % -ný podiel na ochodnom majetku. Dňa 30.12.2010 bola medzi stranami uzavretá zmluva o výkone funkcie a v rovnaký deň aj pracovná zmluva na dobu neurčitú, ktorá upravovala druh práce, funkciu a stručnú charakteristiku práce ako „General manager: zodpovedá za rozvoj obchodných aktivít spoločnosti, vytváranie, budovanie a vedenie tímu a operačnú agendu spoločnosti“. V novembri 2015 sa vzťahy medzi žalobcom a žalovanou zmenili a žalovaná odstúpila z funkcie konateľky dňa 30.11.2015 s účinnosťou od 17.12.2015. Dňa 30.11.2015 žalovaná doručila poverenému zamestnancovi výpoveď z pracovného pomeru, ktorý mal skončiť dňa 31.1.2016 uplynutím zákonnej výpovednej lehoty. Dňa 1.2.2015 žalovaná elektronicky oznámila spoločníkom žalobcu svoje odstúpenie z funkcie konateľky v súlade s článkom X. bodom 8 spoločenskej zmluvy. Odstúpenie z funkcie konateľky zároveň oznámila registrovému súdu, ktorý vyznačil odstúpenie z funkcie dňa 14.12.2015 v zbierke listín a túto skutočnosť zapísal v obchodnom registri s dátumom skončenia funkcie dňa 17.12.2015. Dňa 16.12.2015 uzatvorila žalovaná ako konateľka žalobcu dohodu o skončení pracovného pomeru, podľa ktorej bude žalovanej ako zamestnankyni vyplatené odstupné vo výške 6 226 eur a pracovný pomer sa skončí už ku dňu 17.12.2015. Žalobca považuje dohodu o skončení pracovného pomeru za neplatnú z dôvodu, že žalovaná ako konateľka nemohla ku dňu 16.12.2015 uzatvárať zmluvy, ktoré nepredstavujú bežnú podnikateľskú činnosť, dohoda o skončení pracovného pomeru je neplatná kvôli rozporu so záujmami spoločnosti, ustanovenie o vyplatení odstupného vo výške 6 226 eur podľa

dohody o skončení pracovného pomeru je neplatné, pretože je v rozpore s dobrými mravmi. Žalovaná prajavila svoju vôľu skončiť výkon funkcie konateľky už dňa 30.11.2015 a dňa 1.12.2015 túto skutočnosť oznámila spoločníkom žalobcu a neskôr aj registrovému súdu. Žalovaná ešte dňa 16.12.2015 vykonávala funkciu konateľky avšak s predpokladaným skončením funkcie dňa 17.12.2015. Žalovaná bola vo funkcii konateľky odmeňovaná podľa zmluvy o výkone funkcie ako aj podľa pracovnej zmluvy, žalovaná ako konateľka žalobcu prekročila svoje právomoci, keď ako fyzická osoba - zamestnanec a fyzická osoba - konateľ uzatvorila dohodu o skončení pracovného pomeru s neštandardnou výškou odstupného. Žalobca považuje dohodu o skončení pracovného pomeru podpísanú konateľkou a zároveň zamestnankyňou v jednej osobe za neplatnú, takýto právny úkon by nemal vyjadrovať vôľu zmluvných strán ukočiť pracovný vzťah dohodou s odstupným vo výške 6 226 eur, pretože v posledný deň výkonu funkcie konateľky táto nemôže kvalifikovane zastupovať žalobcu ako zamestnávateľa. Napriek tomu, že ust. § 76 ods. 7 Zákonníka práce umožňuje konateľovi ako zamestnávateľovi vyplatiť odstupné, v nadväznosti na úpravu podľa § 135 ods. 1 Obchodného zákonníka a § 33b ods. 6 Obchodného zákonníka žalovaná prekročila svoje právomoci ako konateľka žalobcu. S prihliadnutím na všetky okolnosti, najmä k poslednému dňu výkonu funkcie, by mal konateľ urobiť len tie úkony, ktoré nezniesú odklad a nerozhodovať o neobvyklých záležitostiach žalobcu. Žalobca ďalej poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4 M Cdo 6/2009 zo dňa 16.12.2010.

3. K žalobe sa podaním doručeným súdu dňa 25.4.2017 vyjadrila žalovaná, ktorá žalobu považuje za nedôvodnú a túto žiada zamietnuť. Uviedla, že dňa 30.11.2015 odstúpila z funkcie konateľky spoločnosti a svoj odstupujúci prejav zaslala e-mailom dňa 1.12.2015 aj spoločníkom spoločnosti, t.j. Mgr. Perle Gajdošovej, spoločnosti Dineras Czech Republic, s.r.o. Česká republika v zastúpení Ondřejom A., spoločnosti UAB Dineras, Litovská republika. Výkon funkcie konateľky bol ukončený dňa 17.12.2015. V zmysle článku X ods. 8 Spoločenskej zmluvy sa v takomto prípade výkon funkcie konateľa spoločnosti končí pätnástym dňom po oznámení tejto skutočnosti. Pán A., zástupca spoločnosti Dineras Czech Republic, s.r.o. prijal rezignáciu žalovanej dňa 1.12.2015. Dňa 30.11.2015 podala žalovaná výpoveď z pracovného pomeru, pričom predmetnú výpoveď osobne prevzala pani B., účtovníčka spoločnosti, pracovný pomer žalovanej sa mal skončiť v zmysle dvojmesačnej výpovednej doby dňa 31.1.2016. Na základe porady zvolanej pánom Ondřejom Kopečným dňa 1.12.2015 bolo dňa 2.12.2015 pánom A. v prítomnosti žalovanej oznámené všetkým zamestnancom spoločnosti, že odo dňa 2.12.2015 sa s okamžitou účinnosťou novým konateľom a generálnym manažérom stáva pán Ondrej A., všetkým zamestnancom bolo nariadené, aby od tejto chvíle posielali všetky e-maily v kópii na pána Katuščáka. Žalovaná e-mailom zo dňa 3.12.2015 požiadala pána Kopečného o pokyn, ako má ďalej postupovať, pán Kopečný žalovanú v ten istý deň požiadal, aby zariadila všetko potrebné k vymenovaniu pána A. do funkcie konateľa a generálneho manažéra v čo najkratšom termíne, e-mailom zo dňa 4.12.2015 pán Kopečný požiadal žalovanú o zvolanie valného zhromaždenia. E-mailom zo dňa 4.12.2015 adresovanom žalovanej a zástupcom spoločníka UAB Dineras pán Kopečný opätovne potvrdil prijatie odstúpenia žalovanej z funkcie konateľky, potvrdil, že dňa 2.12.2015 informoval zamestnancov o okamžitom odchode z funkcií a o jej náhrade pánom A., tiež požiadal žalovanú o prípravu všetkých potrebných administratívnych dokumentov a zariadenie potrebných krokov, aby pán A. mohol byť menovaný konateľom spoločnosti žalobcu, vrátane jeho zaregistrovania v obchodnom registri. V ten istý deň v osobitnom e-maile pán A. ako zástupca spoločníkov informoval zamestnancov o tom, že žalovaná bola s okamžitou účinnosťou uvoľnená z funkcie generálneho manažéra a túto funkciu prevzal s okamžitými účinkami pán A.. Aj pán L. T.-A., partner spoločnosti L. International sa e-mailom zo dňa 7.12.2015 vyjadril žalovanej, že je s okamžitou účinnosťou uvoľnená z funkcie generálneho manažéra a že novým manažérom sa s okamžitou účinnosťou stáva pán Katuščák s povinnosťou žalovanej zdržať sa podpisovania a komunikácie vo funkcii generálneho manažéra, zdržať sa riadenia spolupracovníkov a má vykonať všetky úkony potrebné na rýchlu a riadnu implementáciu tohto rozhodnutia spoločníkov. Dňa 6.12.2015 pán A. pozýva zamestnancov na vianočný večierok a podpisuje sa ako generálny manažér spoločnosti. Informovaním zamestnancov o okamžitom uvoľnení žalovanej z funkcie konateľky a generálnej manažérky dochádza k veľkému napätiu v rámci spoločnosti, pretože tieto funkcie sú v jednom čase zastávané dvomi osobami, zamestnanci sú z tejto situácie zmätení. V týždni od 7.12.2015 do 11.12.2015 žalovanej postupne ubúdajú pracovné e-maily, žalovanej sa neposkytujú informácie o chode spoločnosti. Dňa 17.12.2015 bola žalovaná vymazaná z obchodného registra. Po vyzdvihnutí výpisu z obchodného registra išla žalovaná do banky odhlásiť prístup k účtu v banke a následne informovala pána A. o výmaze jej osoby ako konateľky z obchodného registra, zároveň zaslala e-mailom oznámenie o tejto skutočnosti, protokolárne odovzdala všetky pracovné pomôcky a dokumentáciu spoločnosti. Žalovaná pána Kopečného a pána A. upozornila na neodkladné termíny a

kroky, ktoré sú nevyhnutné na zabezpečenie chodu spoločnosti. Dňa 14.1.2016 bola žalovanej doručená výplatná páska za mesiac december 2015 a zápočtový list, pričom výplatná páska obsahovala aj výšku odstupného a zápočet bol vystavený ku dňu skončenia pracovného pomeru 17.12.2015, odstupné žalobkyni uhradené nebolo. Žalovaná sa nestotožňuje s názorom žalobcu, že pri podpisovaní Dohody o skončení pracovného pomeru zo dňa 16.12.2015 prekročila svoje právomoci. Podľa § 9 ods. 1, v nadväznosti na § 77 ods. 7 Zákonníka práce tento neobmedzuje štatutárny orgán zamestnávateľa robiť právne úkony v pracovnoprávných vzťahoch a takéto obmedzenie žalobkyni nevyplývalo ani zo znenia spoločenskej zmluvy spoločnosti zo dňa 15.11.2011, resp. z akéhokoľvek rozhodnutia valného zhromaždenia. Žalovaná v súlade so zmluvou o výkone funkcie postupovala výlučne na základe pokynov pána A., na základe ktorých bola žalovaná s okamžitou účinnosťou uvoľnená z funkcie generálneho manažéra a bola požiadaná o vykonanie úkonov, ktoré sú potrebné na vymenovanie pána A. do funkcie konateľa a generálneho manažéra. Dohoda o skončení pracovného pomeru zo dňa 16.12.2015 nemohla byť uzavretá v rozpore so záujmami spoločníkov, lebo spoločníci počítali so skončením pracovného pomeru žalovanej dohodou v čo najkratšom možnom termíne. Obsah Dohody o skončení pracovného pomeru bol spoločníkom zasielaný v rámci e-mailu zo dňa 16.12.2015, s jeho obsahom boli spoločníci uzrozumení. Žalovaná sa nestotožňuje s názorom žalobcu, že pracovná zmluva musí byť posúdená vo vzťahu k zmluve o výkone funkcie, najmä s ohľadom na právo na ročné odmeny podľa zmluvy o výkone funkcie a neodôvodnenú výšku odstupného v dohode o skončení pracovného pomeru, ide o dva rozdielne inštitúty, ktoré nie je možné stotožňovať, či porovnávať alebo podmieňovať vyplatenie nároku z jednej dohody existenciou alebo neexistenciou iného nároku na základe druhej dohody. Dňa 12.2.2016 bol žalovanej zo strany žalobcu doručený nový zápočtový list a výplatné pásky za december a január 2015. Žalobca od 17.12.2015 evidoval žalovanú ako nedôvodne neprítomnú v práci, hoci nikdy, žiadnou výzvou od nej nežiadal, aby po 17.12.2015 do zamestnania nastúpila. Aj v prípade uplatnenia skončenia pracovného pomeru výpoveďou a plynutia výpovednej doby do 31.1.2016 by žalobca počas obdobia od 2.12.2016 do 31.1.2016 musel z dôvodu prekážky na strane zamestnávateľa uhrádzať žalovanej náhradu mzdy, ktorá by za predmetné obdobie bola v porovnateľnom rozsahu ako odstupné dohodnuté na základe Dohody o skončení pracovného pomeru zo dňa 16.12.2016.

4. Žalobca v replike zo dňa 19.6.2017 doručenej konajúcemu súdu dňa 22.6.2017 uviedol, že so závermi žalovanej v zmysle ktorých je dohoda o skončení pracovného pomeru žalovanej zo dňa 16.12.2015 platná, sa nestotožňuje. Spornú dohodu utvorila žalovaná v posledný deň funkcie konateľky spoločnosti prakticky sama so sebou ako zamestnávateľom i zamestnancom zároveň, pričom si v nej dohodla odstupné vo výške 6 226 eur, ktoré by inak nedostala. Žalovaná konala v rozpore so záujmami spoločnosti, so záujmami ostatných spoločníkov, s pokynmi spoločníkov, so spoločenskou zmluvou, platnými právnymi predpismi i dobrými mravmi. Za uvedených okolností je takáto Dohoda neplatná. Žalobca zásadne odmieta tvrdenia, že žalovaná mala konať v záujme žalobcu a podľa jeho pokynov, zdôrazňuje, že žalovaná sa sama z vlastnej iniciatívy vzdala funkcie konateľky a sama aj podala výpoveď z pracovného pomeru a následne si sama dojednala vyplatenie odstupného v spornej dohode. Naliehavá potreba riešiť situáciu v spoločnosti vyvstala výhradne z postupu a konania žalovanej, a teda pod tlakom situácie mohol byť žalobca a nie žalovaná. Tá istá osoba ako štatutárny orgán nemôže platne konať za spoločnosť, keď sleduje i svoje vlastné záujmy uzatvárajúc dohodu o skončení pracovného pomeru a priznávajúc si odstupné ako zamestnanec. Žalovaná sa sama vzdala funkcie konateľky spoločnosti, čo oznámila spoločníkom žalobcu i registrovanému súdu, ktorý zapísal jej výmaz. Žalovaná valné zhromaždenie za účelom vymenovania nového konateľa zvolala až v predposledný deň funkcie konateľa dňa 16.12.2015, preto jej tvrdenia o snahe zabezpečiť kontinuálny prechod funkcie konateľa nemôžu obstáť. Žalovaná podala dňa 30.11.2015 výpoveď z pracovného pomeru v pracovnej pozícii generálny manažér, tento pracovný pomer mal byť ukončený uplynutím výpovednej doby dňa 31.1.2016. Z tejto výpovede však žalovanej neplynuli voči žalobcovi žiadne peňažné nároky vo forme odstupného, žalobca teda dôvodne očakával, že pracovný pomer žalovanej zanikne až dňa 31.1.2016 uplynutím výpovednej doby. V danom prípade nemá právnu relevanciu, že spoločníci žalobcu žalovanú neformálne uvoľnili z funkcie generálneho manažéra a na toto miesto ustanovili pána A., v tomto prípade išlo o ochranu legitímnych záujmov spoločnosti žalobcu a stabilizáciu vnútorných pomerov vo vzťahu k zamestnancom. Žalobca rešpektoval výpoveď žalovanej z pracovného pomeru, čo však neznamenalo, že by žalovaná na základe spornej dohody mohla v podstate sama a „jednostranne“ ukončiť už končiaci sa pracovný pomer a výrazne si skrátiť výpovednú dobu a navyiac si pritom priznať vysoké odstupné, na ktoré žalovaná nemala žiadny právny nárok. E-mail, ktorým žalovaná spoločníkom žalobcu zaslala spornú dohodu, žalovaná odoslala v predposledný deň svojej funkcie dňa 16.12.2015 o 12:48 hod. a zároveň obratom v ten istý deň túto dohodu aj sama podpísala, tak zo strany zamestnávateľa ako aj zo strany

zamestnanca. Žalovaná žiadny súhlas a ani pokyn zo strany spoločníkov žalobcu rozhodne nedostala. Žalovaná od podania svojej výpovede prakticky až na 16. deň zaslala vyššie citovaný e-mail, zvolala valné zhromaždenie a aj podpísala spornú dohodu. Žalobca poukázal na nepravdivé tvrdenie žalovanej, v zmysle ktorého mala žalovaná dňa 17.12.2015 odovzdať všetky pracovné pomôcky, pretože je zrejme, že žalovaná mobilný telefón neodovzdala. Stalo sa tak až dňa 4.1.2016 vo večerných hodinách, kedy žalovaná mobilný telefón odovzdala a obratom odišla. Nie je preto pravdou, že žalovaná postupovala v záujme spoločnosti. Žalovaná riadne neodovzdala agendu ani pánovi A., nezrejmlila mu podrobne prebiehajúci biznis plán spoločnosti, čo tiež nebolo v záujme spoločnosti. Vyplatenie odstupného vo výške 6 226 eur odporuje nielen záujmom spoločnosti a jej spoločníkov ale aj spoločenskej zmluve, priznanie odmeny konateľom patrí do výlučnej pôsobnosti valného zhromaždenia spoločnosti žalobcu, pričom valné zhromaždenie žalobcu vyplatenie tohto odstupného žalovanej nikdy neschválilo. Žalobca rešpektoval podanú výpoveď žalovanej, pričom bolo jej povinnosťou riadne počas výpovednej doby chodiť do práce, čo sa nestalo. Žalobca žalovanej oznámil, že spornú dohodu považuje za neplatnú a žalovanú vyzval na osobné stretnutie za účelom vyriešenia celej situácie. Žalovaná na túto výzvu nereagovala, stretnutia sa nezúčastnila. Nová výplatná páska a zápočtový list boli žalovanej doručené z dôvodu, že pôvodne doručená výplatná páska a zápočtový list nekorešpondovali so skutočným stavom, žalovaná totiž prestala chodiť do práce, hoci jej výpovedná doba stále trvala a keďže žalobca považoval spornú dohodu za neplatnú musel žalovanej od 18.12.2015 až do uplynutia výpovednej doby dňa 31.1.2016 vykazovať neospravedlivenú absenciu i s tými súvisiacimi právnymi následkami. Žalobca poukázal na skutočnosť, že žalovaná zvolila rovnaký prístup ako pri uzatváraní spornej dohody aj pri vyplácaní peňažnej náhrady zo zákazu konkurencie, kde jej žalobca navrhol, že jej bude mesačne vyplácať peňažnú náhradu vo výške 50 % jej priemernej mzdy, hoci tento záväzok bol dohodnutý ako bezodplatný. Žalovaná však opäť vypracovala a súčasne doručila žalobcovi už podpísaný návrh svojej dohody s tým, že si náhradu stanovila až vo výške 90 % a že žalobca k tomu uzná skončenie pracovného pomeru podľa spornej dohody, inak na žiadnu dohodu nepristúpi. Žalobca ďalej poukázal na dobré mravy ako mimoprávne hodnoty, ktorým právny poriadok priznáva právnu relevanciu. Pracovný pomer žalovanej bol podľa žalobcu ukončený uplynutím výpovednej doby dňa 31.1.2016.

5. V duplike zo dňa 31.10.2017 doručenej súdu dňa 16.11.2017 žalovaná dôvodila, že je legitímnym právom každého konateľa vzdať sa svojej funkcie v prípade, ak nie je stotožnený s princípmi a praktikami majiteľov a najvyššieho vedenia skupiny Dineras. V súlade s čl. X ods. 8 Spoločenskej zmluvy je odstúpenie z funkcie konateľa účinné pätnástym dňom po oznámení tejto skutočnosti orgánu, ktorý ho do funkcie zvolil. Z uvedeného vyplýva, že bolo povinnosťou majoritných spoločníkov vymenovať nového konateľa tak, aby bola zachovaná kontinuita a spoločnosť nezostala bez štatutárneho orgánu. Dňa 14.12.2015 bola žalovanej e-mailom a následne aj poštou doručená pozvánka na valné zhromaždenie zo dňa 10.12.2015, ktoré sa malo konať dňa 28.12.2015, spolu s návrhom uznesenia spoločníkov o odstúpení žalovanej k dátumu 28.12.2015, z čoho tiež vyplýva, že majoritní spoločníci nerespektovali odstúpenie žalovanej z funkcie žalovanej zakotvenej spoločenskou zmluvou 15-tym dňom od doručenia odstupujúceho prejavu a snažili sa nanútiť žalovanej nimi stanovený termín, ktorý v žiadnom prípade nebol podložený spoločenskou zmluvou. To, že ustanovenie pána Katuščáka do funkcie generálneho manažéra bolo plne rešpektované majoritnými spoločníkmi preukazuje aj e-mail pána Kopečného zo dňa 4.12.2015, v ktorom ako zástupca majoritných spoločníkov hierarchicky priamy nadriadený žalovanej informuje žalovanú, že je s okamžitou účinnosťou uvoľnená z funkcie generálneho manažéra. Žalovaná opakovane zdôrazňuje, že konala v súlade s pokynom pána A., ktorý o uvedenom informoval aj všetkých zamestnancov spoločnosti. To, že pán A. bol ustanovený do funkcie dňom 4.12.2015 je celkom zjavné aj z komunikácie spoločnosti vo vzťahu ku klientom a obchodným partnerom a uvedené je možné preukázať aj z osobných návštev realizovaných dňa 7.12.2015. Záujmom spoločnosti sa prieči, aby bola funkcia generálneho manažéra zastávaná dvomi osobami súčasne. Okamžitým ustanovením pána Katuščáka do funkcie generálneho manažéra majoritní spoločníci nastolili neakceptovateľný stav, kedy pánovi A. boli priznané všetky právomoci a kompetencie, avšak žalovaná naďalej niesla plnú zodpovednosť. Pán A. bol vymenovaný do funkcie konateľa spoločnosti dňa 21.12.2015, do obchodného registra bol zapísaný až dňa 16.1.2016. Žalovaná považuje za bizarnú argumentáciu žalobcu, že žalovaná mala čakať do 16.1.2016, aby mohla platne skončiť pracovný pomer. Žalovaná sa rozhodla ukočiť svoje pôsobenie u žalobcu po zrelej úvahe a konzultáciách s prihliadnutím na dlhodobjšie správanie spoločníkov, ktorí jej neposkytli primeranú súčinnosť vo viacerých oblastiach chodu spoločnosti. Žalovaná nemôže niesť zodpovednosť za to, že pán A. v e-maily zo dňa 4.12.2015 sa sám chopil situácie, zorganizoval právnikov za účelom návrhu zmluvného ukončenia spolupráce, žalovanú poveril úlohami, ktoré boli časovo náročné a nebolo možné ich vykonať za jeden deň. Žalovaná

priebežne s pánom A. pripravovala požadované dokumenty a odovzdávala agendu až do 17.12.2015. Zástupca spoločníkov dňa 4.12.2015 požiadal žalovanú o zvolanie valného zhromaždenia, ktoré bola žalovaná v súlade s ustanoveniami spoločenskej zmluvy povinná zavolať do 3.1.2016. Žalovaná zvolala valné zhromaždenie na deň 18.12.2015, čo spoločníci sami nerešpektovali a sami si zvolali valné zhromaždenie na deň 28.12.2015. Zmenený dátum konania valného zhromaždenia je v rozpore so spoločenskou zmluvou a § 129 Obchodného zákonníka. Dňa 7.12.2015 pán Denis T. A., partner L. D. a vlastník skupiny Dineras v e-maily adresovanom žalovanej a ďalším osobám uvádza, že z hľadiska operatívy je žalovaná uvoľnená z funkcie generálneho manažéra a osobou, ktorej dáva pokyny je pán A.. Žalovaná sa okrem toho má zdržať podpisovania alebo komunikácie vo funkcii generálneho manažéra, zdržať sa vedenia iných spolupracovníkov bez súhlasu a informovania pána A., nemá podpisovať dokumenty týkajúce sa funkcie generálneho manažéra bez súhlasu pána A., má vykonať všetky kroky potrebné pre rýchlu a riadnu implementáciu tohto rozhodnutia, má podporovať a realizovať prevádzkové rozhodnutia až do ukončenia z administratívneho hľadiska. Podľa žalovanej z uvedeného vyplýva, že zástupcovia spoločníkov sami počítali a navrhli zmluvné ukončenie pracovnoprávneho vzťahu žalovanej a žiadali, aby toto ukončenie prebehlo čo najskôr. Žalovaná opakovane poukázala na skutočnosť, že od odovzdania agendy dňa 17.12.2015 až do uplynutia údajnej výpovednej doby nebola prítomná na pracovisku, pričom zamestnávateľ ju ani raz nevyzval na nástup do práce, nedoručil jej ani upozornenie na porušenie pracovnej disciplíny ani oznámenie o prekážkach v práci na strane zamestnávateľa. V období februára 2016 bola žalovanej zaslaná oprava vyúčtovania mzdy, kde za obdobie od 18.12.2015 do 31.12.2016 a za celý január 2016 sú na jednotlivé pracovné dni uvedené neospravedlnené absencie. Žalobca v plnom rozsahu akceptoval uzatvorenie dohody a následne účelovo zmenil svoj názor a rozhodol sa pre „lacnejšiu verziu“ skončenia pracovného pomeru žalovanej. Konanie žalobcu považuje žalovaná za rozporné s dobrými mravmi pretože žalobca dohodu akceptoval, počas plynutia údajnej výpovednej doby bol nečinný, žalovanej doručil vyúčtovanie mzdy, ktoré nasledne opravil. Žalovaná sa nestotožňuje tiež s vyjadrením žalobcu, že žalovaná pri odovzdávaní mobilného telefónu nepripustila žiadnu komunikáciu a poukazuje na skutočnosť, že mobilný telefón zostal u žalovanej do 4.1.2016 na žiadosť pána A. a pána Kopečného, aby sa jej mohli dovolať, pokiaľ by od nej potrebovali radu. Žalovaná počas celého odovzdávania dávala do kópie aj pána A., preto neobstojí argumentácia žalobcu, že žalovaná nechala všetko „na vode“. Žalovaná nesúhlasí s tvrdením, že vyplatenie odstupného na základe dohody odporuje spoločenskej zmluve a Obchodnému zákonníku, analógiu nie je možné používať. Pri ukončovaní pôsobenia žalovanej u žalobcu zástupcovia majoritných spoločníkov a zástupcovia spoločnosti nerešpektovali dobré mravy a zneužili zamestnávateľské práva na úkor žalovanej tým, že dodatočne účelovo zmenili vyúčtovania mzdy žalovanej na obdobie december 2015 a január 2016, účelovo zadržovali opravené vyúčtovanie mzdy za december 2015 a vyúčtovanie doručili až po údajnom skončení pracovného pomeru dňa 12.2.2016, hoci sa malo doručiť v januári 2016, účelovo uviedli vo vyúčtovaniach mzdy absenciu, hoci žalovanú nevyzvali na nástup do práce, žalovanej nevyplatili prémie, pričom obchodné výsledky boli splnené. Žalovaná sa nestotožňuje ani s vyjadreniami žalobcu o zmene jej chovania, či o tom, že prestala chodiť do práce, tiež s jeho tvrdeniami, že žalobca je stále konfrontovaný neakceptovateľnými požiadavkami žalovanej, ktoré nehodlá akceptovať. Názor žalobcu, ktorý argumentuje protichodnosťami záujmov zamestnávateľa a zamestnanca prezentovaný v uznesení Najvyššieho súdu SR 4M Cdo/6/2009 s prihliadnutím na to, že uvedené uznesenie reflektuje na právny stav podľa zákona č. 65/1965 Zb. zrušeného dňom 1.4.2002 je z pohľadu súčasného a účinného Zákonníka práce č. 311/2001 Z. z. dávno prekonaný.

6. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní zotrval na podanej žalobe, dohodu o skončení pracovného pomeru zo dňa 16.12.2015 považuje za neplatnú, žalovaná prejavila vôľu ukončiť pracovný pomer výpoveďou, výpovedná doba jej mala uplynúť dňom 31.1.2016, túto výpoveď nevzala späť. Žalobca má za to, že výpoveď trvá. Žalovaná podpísala dohodu o skončení pracovného pomeru v posledný deň trvania pracovného pomeru v rozpore so záujmami žalobcu, na schválenie odstupného nemala pokyn, konala v rozpore s ustanovením Obchodného zákonníka a aj v rozpore so záujmami žalobcu.

7. Právna zástupkyňa žalovanej na pojednávaní rovnako zotrvala na svojich písomných vyjadreniach, nestotožňuje sa s názorom žalobcu, že dohoda o skončení pracovného pomeru je v rozpore s ustanoveniami Obchodného zákonníka a so záujmami spoločnosti. Majoritní akcionári dňa 03.12., 04.12., 07.12. žiadali žalovanú, aby sa s okamžitou účinnosťou zdržala výkonu konateľských oprávnení aj vo vzťahu k zamestnancom, zákazníkovi a tretím osobám im bolo oznámené, že nový generálny manažér je pán A.. Dohoda o skončení pracovného pomeru nemôže byť považovaná za účelovú. Poukázala na skutočnosť, že v rovnakom čase túto funkciu zastávali dve osoby, avšak žalovaná kompetencie v

skutočnosti nemala. Tento stav nebol v záujme spoločnosti a bolo nutné ho riešiť okamžite. Odvolanie výpovede nebolo nutné riešiť, toto bolo možné uskutočniť aj konkludentne, čo sa aj stalo a je to tiež potvrdené zápočtovým listom, kde je uvedené, že pracovný pomer žalovanej trval do 17.12.2015. V čase fyzického výstupu žalovanej zo spoločnosti túto skutočnosť nikto nenamietal. To že žalobca zmenil svoj názor, nemožno pripisovať na ľarchu žalovanej.

8. Žalovaná na pojednávaní uviedla, že k 1.12.2015 zaslala všetkým spoločníkom oznámenie o vzdaní sa funkcie konateľa, k uvedenému rozhodnutiu dospela po dlhodobých úvahách, zároveň dňa 30.11.2015 dala výpoveď z funkcie generálneho manažéra. Svoje pôsobenie v spoločnosti chcela ukončiť zákonným spôsobom. Podľa spoločenskej zmluvy sa možno vzdať funkcie do 15 dní. Jej odchod pravdepodobne podráždil druhú stranu, konali veľmi agresívne, pán Kopečný - zástupca majoritného spoločníka zvolal pracovnú poradu najskôr za jej chrbtom. Očakávala, že sa dohodnú, akým spôsobom bude ukončené jej pôsobenie v spoločnosti, on jej len oznámil, že poradu zvolal tesne pred jej uskutočnením. Na porade vyhlásil, že je s okamžitou účinnosťou zbavená funkcie, čo ju zarazilo. Snažila sa mu vysvetliť, že to nie je len tak, že je ako konateľka zapísaná v obchodnom registri a nie je možné ju len tak odvolať. V ten deň sa uskutočnila hneď po porade večera, na ktorej sa nezúčastnila. Od zamestnancov vie, že pán A. dával zamestnancom rôzne pokyny a na druhý deň sa jej zamestnanci pýtali, ako je to so situáciou u nej, za jej chrbtom začali organizovať aj vianočný večierok. Požiadala pána A., aby jej písomne zaslal záznam z porady a ten jej dňa 4.12.2015 zaslal e-mail, ktorý nie celkom kopíruje priebeh porady. Tu jej prikazoval, že sa má vzdať všetkých práv, ktoré jej z funkcie generálneho riaditeľa vyplývajú a má zariadiť všetko, aby bol do funkcie ustanovení pán A.. Celé toto správanie bolo okorenené ostrou aroganciou. Začala odovzdávať agendu pánovi A.ovi, ktorý veľa o chode spoločnosti už vedel, odovzdala mu karty zákazníkov, odovzdanie účtovnej agendy nechala na pána A., pretože sa obávala klauzúl, ktoré boli spomínané v uzavretých zmluvách a nebola si istá, či niečo nemôže byť použité proti nej. S pánom Katuščákom postupne navštívila aj obchodných partnerov. Spoločnosť viedla vždy transparentne, a to aj pre prípad, že ak by sa jej čokoľvek stalo, aby hneď na druhý deň ju vedel niekto zastúpiť. Jej práca bola pravidelne odreportovaná pánovi Kopečnému. Zamestnanci vedeli, čo majú robiť, chod spoločnosti nebol nijako ohrozený. Na základe výzvy, aby sa vzdala svojho ďalšieho pôsobenia v spoločnosti a aby okamžite pracovala paralelne na ukončení funkcie konateľa a zároveň generálneho riaditeľa pripravila dohodu o skončení pracovného pomeru. Dňa 18.12.2015 zvolala valné zhromaždenie, aby si spoločnosť ustanovila nového konateľa. Obávala sa situácie, že je od všetkého odstavená, avšak stále mala za chod spoločnosti zodpovednosť. Napríklad pán Katuščák odcestoval do Litvy, o čom ani nevedela. Dňa 17.12.2015 protokolárne odovzdala agendu. Z ich strany jej bol daný návrh, že mobilný telefón má odovzdať dňa 4.1.2016. Dňa 4.1.2016 prišla do práce, zdržala sa tu viac ako jednu hodinu, stretla sa so všetkými zamestnancami, každému zapriala Nový rok a zašla aj do učtarne. Za celý tento čas jej nikto nepovedal, že by mala chodiť do práce. Dňa 17.12. bola v práci asi do 17:30 hod. a ani pri odchode jej nikto nič podobné nepovedal.

9. Dňa 10.1.2019 bola súdu doručená vzájomná žaloba žalovanej, ktorou si žalovaná voči žalobcovi uplatnila nárok na zaplatenie sumy vo výške 6 226 eur s príluženstvom pozostávajúcím z úroku z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 6 226 eur od 21.1.2016 do zaplatenia titulom nezaplateného odstupného. Tohto nároku sa žalovaná voči žalobcovi domáha s poukazom na bod 7 dohody o skončení pracovného pomeru, v zmysle ktorého malo byť odstupné vo výške 6 226 eur žalovanej vyplatené v kalendárnom mesiaci nasledujúcom po skončení pracovného pomeru v najbližšom výplatnom termíne. V zmysle výplatnej pásky za mesiac december 2015 mala žalovaná od žalobcu dostať zaplatenú čistú mzdu za obdobie od 1.12.2015 do 17.12.2015 spolu s odstupným celkovo vo výške 5 586,01 eur. Dňa 12.1.2015 síce žalovaný uhradil žalovanej čistú mzdu za obdobie od 1.12.2015 do 17.12.2015 vo výške 939,21 EUR, avšak odstupné žalovanej uhradené nebolo.

10. Žalovaný sa k vzájomnej žalobe vyjadril v stanovisku zo dňa 1.2.2019, v ktorom uviedol, že vzájomnú žalobu považuje za nedôvodnú a žiada, aby ju súd zamietol, pričom odkázal na svoje doterajšie vyjadrenia, ktorými popiera platnosť spornej dohody o skončení pracovného pomeru, predovšetkým platnosť jej ustanovenia týkajúceho sa vyplatenia odstupného vo výške 6 226 eur, ktoré sama so sebou uzatvorila na škodu žalobcu žalovaná. Žalovaná konala v rozpore so zákonom a v konflikte záujmov, takýto právny úkon je minimálne v časti odstupného neplatný.

11. Svedkyňa Ing. Daniela B. na pojednávaní uviedla, že v spoločnosti žalobcu bola zamestnaná ako hlavná účtovníčka, a to od 1.9.2011 do 29.2.2016, bola zodpovedná za mzdovú a personálnu agendu.

Dňa 16.12.2015 jej žalovaná oznámila, že jej skončilo konateľstvo. Ešte dňa 17.12. bola v práci, neskôr už v práci nebola. Nemá vedomosť o tom, že ju niekto vyzýval nastúpiť do práce. Zápočtové listy žalovanej vystavovala ona a vystavovala ich dvakrát. Prvýkrát zápočtový list vystavila v januári na základe informácie, že platí ukončenie pracovného pomeru v decembri. Vychádzala z toho, že žalovaná mala ukončiť pracovný pomer v decembri 2015 dohodou. Túto informáciu mala potvrdenú aj pánom A.m z Českej republiky, ktorý jej e-mailom potvrdil skončenie pracovného pomeru k 16.12.2015 dohodou s odstupným, preto ku dňu skončenia pracovného pomeru vyrátala mzdu. Žalovaná mala nárok na dvojmesačné odstupné. V zápočtovom liste sa uvádza dôvod skončenia pracovného pomeru, tu je uvedené že pracovný pomer bol ukončený dohodou. Uvádza sa tu aj čas trvania pracovného pomeru, kde uviedla od 1.1.2011 do 17.12.2015. Pán A. jej v súvislosti s uvedeným telefonoval, aby prepočítala, koľko to vychádza firmu, keby bola platná dohoda o skončení pracovného pomeru a keby bol ukončený pracovný pomer výpoveďou zo strany zamestnanca. Uvedené prepočítala a e-mailom zo dňa 17.12.2015 uvedené zaslala pánovi A.. Pán A. nereagoval, preto ho dňa 21.12. urgovala, aby jej povedal, akým spôsobom má zaevidovať ukončenie pracovného pomeru žalovanej, čo potrebovala vedieť, aby stihla podať odhlášku do Sociálnej poisťovne. Pán A. jej odpísal, že platí dohoda zo dňa 16.12., preto žalovanú odhlásila zo Sociálnej poisťovne, zdravotnej poisťovne a vystavila jej doklady. Oficiálny výplatný termín mali k 20-temu dňu nasledujúceho kalendárneho mesiaca, aj keď bývalo zvykom, že mzdy dostávali skôr. Keď sa blížil januárový výplatný termín, písala opäť pánovi Kopečnému, ktorý jej odpísal, že nemajú zatiaľ žalovanej vyplácať odstupné. Dňa 20.1.2016 mu znovu pripomenula, že tu majú nevyplatenú mzdu žalovanej, na čo jej pán A. volal, že odstupné ešte vyplácané nebude a povedal jej to aj pán Katuščák. Uvedené je zaznamenané aj v e-mailovej komunikácii medzi ňou a pánom A.m. Dňa 26.1.2016 za ňou osobne prišiel pán A. s pánom A. a požiadali ju, aby spísala všetky kroky ktoré učinila v súvislosti s ukončením pracovného pomeru žalovanej, čo svedkyňa spísala a zaslala im e-mailom. V tejto veci komunikovala aj so zamestnankyňou právneho zástupcu žalobcu pani Q. U.. Dňa 29.1. jej pán A. povedal, že dohoda platná nie je a bude sa to celé prerábať a dostala ešte informáciu z právnickej kancelárie, kde jej spísali všetko čo má opraviť. Mala opraviť výplatné pásky, zaevidovať absencie, opraviť potvrdenie o zamestnaní, kde bude uvedený dátum skončenia pracovného pomeru 31.1.2016 a dôvod skončenia pracovného pomeru bude uvedené výpoveď daná zamestnancom bez udania dôvodu. Mala ďalej opraviť termín odhlášky zo Sociálnej poisťovne, zdravotnej poisťovne, výkazy, prehľad zrazených daní a toto opravené zaslať žalovanej. Pokyn k uvedenému dostala dňa 2.2. od pána A. a dňa 11.2. opravené doklady zaslala žalovanej. Nemá vedomosť o tom že zamestnávateľ vyzýval žalovanú k nástupu do práce, neoznamovali jej ani absencie, všetky opravy robili, keď už bolo prakticky po všetkom. Uvedené záležitosti konzultovala s pánom A.m z dôvodu, že pán Katuščák bol v tom čase vo firme nový, všetka komunikácia medzi ňou a pánom A.m šla v kópii aj pre pána A.. Nespomína si, že dňa 15.1.2016 mal byť žalovanej zaslaný list, kde ju pán Katuščák informuje, že dohoda o skončení pracovného pomeru má byť neplatná a nepamätá sa ani na komunikáciu zo dňa 18.12.2015 medzi pani U., pánom A.m a pani Z. H. obsahom ktorej malo byť právne posúdenie vzniknutej situácie. Dohodu o skončení pracovného pomeru zo dňa 16.12. jej predložila žalovaná a požiadala ju, aby ju zaevidovala. Nemala vedomosť o rokovaniach ohľadom ukončenia pracovného pomeru, ktoré mali prípadne predchádzať dohode o ukončení pracovného pomeru. K vymenovaniu pána A. za generálneho riaditeľa svedkyňa uviedla, že pán A. prišiel na pobočku, všetkých zavolať, zvolal poradu a tu predstavil pána A. ako nového generálneho riaditeľa a konateľa spoločnosti. Žalovaná sa ohradila, že konateľkou spoločnosti je stále ona. Pán A. keďže bol vo funkcii nový, musel všetky iné ako bežné veci konzultovať s pánom A.m.

12. Súd vec prejednal za prítomnosti právnych zástupcov strán sporu a vykonal dokazovanie oboznámením sa s ich prednesmi, výsluchom žalovanej, svedkyne Ing. L. B. ako aj oboznámením listín tvoriacich obsah súdneho spisu, a to žalobou, e-mailami, odstúpením z funkcie konateľky spoločnosti, výpoveďou, dohodou o skončení pracovného pomeru, pracovnou zmluvou, dohodou o mzde, uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4MCdo/6/2009, zmluvou o výkone funkcie konateľa, vyjadrením žalovanej, spoločenskou zmluvou, protokolom o odovzdaní a prevzatí zverených predmetov, výplatnou páskou, potvrdením o zamestnaní, vyjadrením žalobcu, pozvánkou na osobné stretnutie, listom - zaslanie pracovno-právnych dokumentov, oznámením o poskytovaní peňažnej náhrady a žiadosť o predkladanie čestného vyhlásenia, odpoveďou, dohodou o obmedzení zárobkovej činnosti po skončení pracovného pomeru a o vysporiadaní nárokov, oznámením o odmietnutí návrhu na uzatvorenie dohody, evidenciou dochádzky, mzdovým listom, stanoviskom žalovanej, dodatkom č. 1 k pracovnej zmluve, vzájomnou žalobou, detailom platby, stanoviskom k vzájomnej žalobe, stanoviskom k doposiaľ vykonanému dokazovaniu a z takto vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav:

13. Pracovnou zmluvou zo dňa 30.10.2010 bol založený pracovný pomer žalovanej u žalobcu. Pracovný pomer bol uzavretý na dobu neurčitú s dňom nástupu do práce 1.1.2011, druhom práce charakterizovaným ako „General manager Zodpovedá za rozvoj obchodných aktivít spoločnosti, vytváranie, budovanie a vedenie tímu a operačnú agendu spoločnosti“ s tým, že údaje o mzde sú uvedené v samostatnej dohode. V dohode o mzde uzatvorenej ako dodatok č. 4 k pracovnej zmluve zo dňa 30.12.2010 bola dojednaná výška základnej hrubej mzdy žalovanej s účinnosťou od 1.3.2015 vo výške 3 113 eur mesačne. Podľa výpisu z obchodného registra žalobcu bola žalovaná konateľkou žalobcu v období od 17.12.2010 do 17.12.2015, medzi žalobcom a žalovanou bola uzavretá i zmluva o výkone funkcie konateľa zo dňa 30.10.2010. Dňa 30.11.2015 doručila žalovaná žalobcovi výpoveď z pracovného pomeru podľa § 67 Zákonníka práce bez uvedenia dôvodu. S poukazom na ustanovenie § 62 ods. 6 Zákonníka práce bola výpovedná doba dvojmesačná s tým, že začína plynúť prvým dňom kalendárneho mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom bola táto výpoveď doručená a končí uplynutím posledného dňa príslušného mesiaca, konkrétne 31.1.2016. Dňa 30.11.2015 žalovaná odstúpila z funkcie konateľky spoločnosti. Zo zhodných tvrdení strán mal súd preukázané, že žalovaná e-mailom zo dňa 1.12.2015 svoj odstupujúci prejav zaslala spoločníkom žalobcu. Odstúpenie z funkcie konateľsky žalovaná doručila aj registrovanému súdu, ktorý skončenie funkcie žalovanej ako konateľky žalobcu vyznačil ku dňu 17.12.2015.

14. Z vyjadrenia žalovanej, ktoré žalobca nespochybnil a tiež z výpovede svedkyne Ing. Daniely B. mal súd preukázané, že Mgr. Ondřej A., konateľ jedného zo spoločníkov žalobcu - spoločnosti L. Czech Republik zamestnancom spoločnosti žalobcu oznámil, že odo dňa 2.12.2015 sa s okamžitou účinnosťou stáva novým konateľom a generálnym manažérom pán Ondrej A.. Dňa 3.12.2015 Mgr. Ondřej A. ako konateľ jedného zo spoločníkov žalobcu - spoločnosti Dineras Czech Republik, s.r.o. e-mailom požiadal žalovanú, aby zariadila všetko potrebné k menovaniu pána A. do funkcie konateľa a riaditeľa DINERAS SLOVAKIA s.r.o. v čo najkratšom možnom termíne a dňa 4.12.2015 ju požiadal o zvolenie valného zhromaždenia za účelom vymenovania pána Katučšáka do funkcie konateľa. V e-maili zo dňa 4.12.2015 adresovanom žalovanej a v kópii i zástupcom ďalšieho spoločníka žalobcu, spoločnosti UAB Dineras Mgr. Ondřej A. potvrdil prijatie odstúpenia žalovanej z funkcie konateľky a zároveň žalovanej uviedol, že je s okamžitou účinnosťou uvoľnená z funkcie generálnej manažérky. Partner spoločnosti Dineras International SA Pán Denis T.-A. v e-maili zo dňa X.XX.XXXX vyjadril svoje prekvapenie náhlym neočakávaným odchodom žalovanej bez jasného varovania, žalovanej rovnako oznámil, že je s okamžitou účinnosťou uvoľnená z funkcie konateľky spoločnosti a novým generálnym manažérom sa stáva pán Ing. Ondrej A., s tým, že žalovaná je povinná zdržať sa podpisovania a komunikácie vo funkcii generálneho manažéra, zdržať sa riadenia spolupracovníkov a vykonať všetky potrebné úkony na riadnu implementáciu tohto rozhodnutia spoločníkov. Dňa 16.12.2015, teda jeden deň pred ukončením funkcie žalovanej ako konateľky žalobcu žalovaná podpísala dohodu o skončení pracovného pomeru a to tak za seba ako za zamestnanca a tiež za žalobcu ako zamestnávateľa. V dohode o skončení pracovného pomeru bolo uvedené skončenie pracovného pomeru žalovanej ku dňu 17.12.2015. Podľa bodu 6. tejto dohody bude zamestnancovi vyplatené odstupné v súlade s § 76 ods. 7 Zákonníka práce vo výške 6 226 eur. Podľa bodu 7. predmetnej dohody mzda, náhrada mzdy a odstupné budú zamestnancovi vyplatené bankovým prevodom na účet zamestnanca v kalendárnom mesiaci nasledujúcom po skončení pracovného pomeru v riadnom výplatnom termíne zamestnávateľa. Súd mal ďalej preukázané, že počnúc dňom 18.12.2015 žalovaná nechodila do práce, mala za to, že jej pracovný pomer a tiež funkcia konateľky boli ku dňu 17.12.2015 ukončené. Skončenie pracovného pomeru žalovanej ku dňu 17.12.2015 spočiatku nenamietal ani samotný žalobca, žalovanú žalobca nevyzýval, aby nastúpila do práce. Z výpovede svedkyne Ing. Daniely B., účtovníčky žalobcu mal súd potvrdené, že žalobca najprv akceptoval skončenie pracovného pomeru žalovanej u žalobcu ku dňu 16.12.2015. K uvedenému dňu Ing. L. B. vyhotovila i dokumenty súvisiace so skončením pracovného pomeru žalovanej, v zápočtovom liste uviedla, že pracovný pomer žalovanej bol ukončený dohodou a uviedla tiež nárok žalovanej na dvojmesačné odstupné. Svedkyňa Ing. L. B. potvrdila, že neskôr na základe pokynov pána Ing. Ondreja A. a pána Mgr. H. A. zo dňa 26.1.2016 jednotlivé doklady ohľadom skončenia pracovného pomeru žalovanej prerobila tak, že v nich vyznačila skončenie pracovného pomeru žalovanej ku dňu 31.1.2016 na základe výpovede zamestnanca bez udania dôvodu a bez nároku na odstupné. Svedkyňa potvrdila, že táto dodatočne opravovala výplatné pásky, zaevidovala absencie, opravila potvrdenie o zamestnaní, termín odhlášky zo Sociálnej poisťovne, zdravotnej poisťovne, výkazy, prehľad zrazených daní. Opravené dokumenty zaslala žalovanej dňa 11.2.2016. K vyplateniu odstupného zo strany žalobcu žalovanej nedošlo.

15. Zistený skutkový stav súd posúdil v zmysle nižšie uvedených ustanovení platných právnych predpisov:

16. Podľa § 1 ods. 1, 2, 3, 4 zákona č. 311/2001 Z. z. Zákonníka práce (ďalej len Zákonník práce) tento zákon upravuje individuálne pracovnoprávne vzťahy v súvislosti s výkonom závislej práce fyzických osôb pre právnické osoby alebo fyzické osoby a kolektívne pracovnoprávne vzťahy. Závislá práca je práca vykonávaná vo vzťahu nadriadenosti zamestnávateľa a podriadenosti zamestnanca, osobne zamestnancom pre zamestnávateľa, podľa pokynov zamestnávateľa, v jeho mene, v pracovnom čase určenom zamestnávateľom, za mzdu alebo odmenu. Závislá práca môže byť vykonávaná výlučne v pracovnom pomere, v obdobnom pracovnom vzťahu alebo výnimočne za podmienok ustanovených v tomto zákone aj v inom pracovnoprávnom vzťahu. Závislá práca nemôže byť vykonávaná v zmluvnom občianskoprávnom vzťahu alebo v zmluvnom obchodnoprávnom vzťahu podľa osobitných predpisov. Ak tento zákon v prvej časti neustanovuje inak, vzťahujú sa na právne vzťahy podľa odseku 1 všeobecné ustanovenia Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>>.

17. Podľa § 7 ods. 1 Zákonníka práce zamestnávateľ je právnická osoba alebo fyzická osoba, ktorá zamestnáva aspoň jednu fyzickú osobu v pracovnoprávnom vzťahu, a ak to ustanovuje osobitný predpis, aj v obdobných pracovných vzťahoch.

18. Podľa § 11 ods. 1 Zákonníka práce zamestnanec je fyzická osoba, ktorá v pracovnoprávnych vzťahoch, a ak to ustanovuje osobitný predpis, aj v obdobných pracovných vzťahoch vykonáva pre zamestnávateľa závislú prácu.

19. Podľa § 42 ods. 1 Zákonníka práce pracovný pomer sa zakladá písomnou pracovnou zmluvou medzi zamestnávateľom a zamestnancom. Jedno písomné vyhotovenie pracovnej zmluvy je zamestnávateľ povinný vydať zamestnancovi.

20. Podľa § 59 ods. 1 Zákonníka práce pracovný pomer možno skončiť dohodou, výpoveďou, okamžitým skončením, skončením v skúšobnej dobe.

21. Podľa § 60 ods. 1 Zákonníka práce ak sa zamestnávateľ a zamestnanec dohodnú na skončení pracovného pomeru, pracovný pomer sa skončí dohodnutým dňom.

22. Podľa § 61 ods. 1 Zákonníka práce výpoveďou môže skončiť pracovný pomer zamestnávateľ aj zamestnanec. Výpoveď musí byť písomná a doručená, inak je neplatná.

23. Podľa § 62 ods. 1 Zákonníka práce ak je daná výpoveď, pracovný pomer sa skončí uplynutím výpovednej doby.

24. Podľa § 62 ods. 6, 7 Zákonníka práce ak výpoveď dáva zamestnanec, ktorého pracovný pomer u zamestnávateľa ku dňu doručenia výpovede trval najmenej jeden rok, výpovedná doba je najmenej dva mesiace. Výpovedná doba začína plynúť od prvého dňa kalendárneho mesiaca nasledujúceho po doručení výpovede a skončí sa uplynutím posledného dňa príslušného kalendárneho mesiaca, ak tento zákon neustanovuje inak.

25. Podľa § 76 ods. 1 písm. a) Zákonníka práce zamestnancovi, s ktorým zamestnávateľ skončí pracovný pomer výpoveďou z dôvodov uvedených v § 63 ods. 1 písm. a) alebo písm. b) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/311/20190101>> alebo z dôvodu, že zamestnanec stratil vzhľadom na svoj zdravotný stav podľa lekárskeho posudku dlhodobú spôsobilosť vykonávať doterajšiu prácu, patrí pri skončení pracovného pomeru odstupné najmenej v sume jeho priemerného mesačného zárobku, ak pracovný pomer zamestnanca trval najmenej dva roky a menej ako päť rokov.

26. Podľa § 76 ods. 2 písm. b) Zákonníka práce Zamestnancovi patrí pri skončení pracovného pomeru dohodou z dôvodov uvedených v § 63 ods. 1 písm. a) alebo písm. b) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/311/20190101>> alebo z dôvodu, že zamestnanec stratil vzhľadom na svoj zdravotný stav podľa lekárskeho posudku dlhodobú spôsobilosť vykonávať doterajšiu prácu, odstupné

najmenej v sume dvojnásobku jeho priemerného mesačného zárobku, ak pracovný pomer zamestnanca trval najmenej dva roky a menej ako päť rokov.

27. Podľa § 76 ods. 7 Zákonníka práce zamestnávateľ môže poskytnúť zamestnancovi odstupné aj v iných prípadoch ako podľa odsekov 1 a 2.

28. Podľa § 77 Zákonníka práce neplatnosť skončenia pracovného pomeru výpoveďou, okamžitým skončením, skončením v skúšobnej dobe alebo dohodou môže zamestnanec, ako aj zamestnávateľ uplatniť na súde najneskôr v lehote dvoch mesiacov odo dňa, keď sa mal pracovný pomer skončiť.

29. Podľa § 39 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len Občiansky zákonník) neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

30. Podľa § 66 ods. 3 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení účinnom k 30.12.2010, t. j. v čase vzniku spornej pracovnej zmluvy (ďalej len Obchodný zákonník) vzťah medzi spoločnosťou a členom orgánu spoločnosti alebo spoločníkom pri zariaďovaní záležitostí spoločnosti sa spravuje primerane ustanoveniami o mandátnej zmluve, ak zo zmluvy o výkone funkcie uzatvorenej medzi spoločnosťou a členom orgánu spoločnosti alebo spoločníkom, ak bola zmluva o výkone funkcie uzavretá alebo zo zákona nevyplýva iné určenie práv a povinností. Zmluva o výkone funkcie musí mať písomnú formu a musí ju schváliť valné zhromaždenie spoločnosti alebo písomne všetci spoločníci, ktorí ručia za záväzky spoločnosti neobmedzene. Stanovy akciovej spoločnosti môžu určiť, že zmluvu o výkone funkcie člena predstavenstva schvaľuje dozorná rada.

31. Podľa § 133 ods. 1 Obchodného zákonníka štatutárnym orgánom spoločnosti je jeden alebo viac konateľov. Ak je konateľov viac, je oprávnený konať v mene spoločnosti každý z nich samostatne, ak spoločenská zmluva neurčuje inak.

32. Podľa § 135 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka konatelia sú povinní zabezpečiť riadne vedenie predpísanej evidencie a účtovníctva, viesť zoznam spoločníkov a informovať spoločníkov o záležitostiach spoločnosti. Konatelia predkladajú valnému zhromaždeniu na schválenie riadnu individuálnu účtovnú závierku a mimoriadnu individuálnu účtovnú závierku a návrh na rozdelenie zisku alebo úhradu strát v súlade so spoločenskou zmluvou a stanovami. Ak osobitný zákon ukladá spoločnosti povinnosť vyhotoviť výročnú správu, konatelia predkladajú valnému zhromaždeniu na prerokovanie spolu s riadnou alebo mimoriadnou individuálnou účtovnou závierkou výročnú správu.

33. Podľa § 135a Obchodného zákonníka konatelia sú povinní vykonávať svoju pôsobnosť s odbornou starostlivosťou a v súlade so záujmami spoločnosti a všetkých jej spoločníkov. Najmä sú povinní zaobstarať si a pri rozhodovaní zohľadniť všetky dostupné informácie týkajúce sa predmetu rozhodnutia, zachovávať mlčanlivosť o dôverných informáciách a skutočnostiach, ktorých prezradenie tretím osobám by mohlo spoločnosti spôsobiť škodu alebo ohroziť jej záujmy alebo záujmy jej spoločníkov, a pri výkone svojej pôsobnosti nesmú uprednostňovať svoje záujmy, záujmy len niektorých spoločníkov alebo záujmy tretích osôb pred záujmami spoločnosti.

34. Podľa čl. X. ods. 8 Spoločenskej zmluvy žalobcu konateľ môže zo svojej funkcie odstúpiť. Je však povinný oznámiť svoje odstúpenie orgánu, ktorý ho do funkcie zvolil. Výkon jeho funkcie sa končí pätnástym dňom po oznámení tejto skutočnosti v zmysle ustanovení tejto spoločenskej zmluvy. Pokiaľ sa vzdá svojej funkcie na valnom zhromaždení, nastávajú účinky tohto úkonu okamžite.

35. Podľa čl. IX. ods. 2 psím. f) Spoločenskej zmluvy žalobcu do výlučnej pôsobnosti valného zhromaždenia patrí vymenovanie, odvolanie a odmeňovanie konateľov.

36. Podľa § 150 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP) strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

37. Podľa § 151 ods. 1, 2 CSP skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

38. Aplikácia ustanovenia § 60 ods. 1 Zákonníka práce o ukončení pracovného pomeru dohodou a rovnako ustanovenia § 61 ods. 1 Zákonníka práce ukončení pracovného pomeru na základe výpovede danej zamestnancom prichádza do úvahy iba vtedy, ak došlo k platnému uzavretiu pracovného pomeru, teda v prípade, že medzi stranami existuje pracovnoprávny vzťah. Z tohto dôvodu súd ako predbežnú a podľa názoru súdu esenciálnu riešil otázku platnosti vzniku a existencie pracovnoprávneho vzťahu medzi žalobcom ako zamestnávateľom a žalovanou ako zamestnancom, ktorý mal vzniknúť na základe pracovnej zmluvy zo dňa 30.12.2010.

39. Vzťah medzi spoločnosťou s ručením obmedzeným a konateľom ako štatutárnym orgánom je upravený v ustanovení § 66 ods. 3 Obchodného zákonníka. Tento vzťah bude vždy obchodno-závazkovým vzťahom v zmysle § 261 ods. 6 písm. a) Obchodného zákonníka, t. j. tzv. absolútnym obchodom. Vzhľadom na vyššie uvedenú charakteristiku vzťahu medzi konateľom a spoločnosťou, judikatúra súdov, ako aj prevládajúci právny názor, na činnosti súvisiace s výkonom funkcie konateľa ako štatutárneho orgánu nie je možné uzavrieť pracovnú zmluvu (porovnaj Patakyová, M. a kol. Obchodný zákonník. Komentár. 5. vydanie. Bratislava: C. H. Beck, 2016, s. 579 a nasl.).

40. Zatiaľ čo zmyslom pracovného pomeru je výkon závislej práce v podriadenom postavení a na základe pokynov zamestnávateľa, zmyslom vzťahu spoločnosti a štatutárneho orgánu je úprava obchodného vedenia a konania osoby v mene spoločnosti. Pracovný pomer je upravený v Zákonníku práce, oprávnenie vykonávať funkciu štatutárneho orgánu vyplýva z Obchodného zákonníka. Judikatúra je jednotná v tom, že činnosť štatutárneho orgánu spoločnosti s ručením obmedzeným nevykonáva fyzická osoba v pracovnom pomere, a to ani v prípade, že nie je spoločníkom, pretože výkon funkcie štatutárneho orgánu spoločnosti nie je druhom práce v zmysle Zákonníka práce a vznik a zánik tohto právneho vzťahu nie je upravený pracovnoprávnymi predpismi, ale riadi sa obsahom spoločenskej zmluvy. Právne predpisy ani povaha spoločnosti s ručením obmedzeným nebránia tomu, aby iné činnosti pre túto obchodnú spoločnosť vykonávali fyzické osoby na základe pracovnoprávných vzťahov, pokiaľ náplňou pracovného pomeru (alebo iného pracovnoprávneho vzťahu) nie je výkon činnosti štatutárneho orgánu. V takom prípade však pracovný pomer musí byť dohodnutý so všetkými náležitosťami, aby sa náplň práce zamestnanca a súčasne konateľa nezamieňala a aby bolo zrejmé, že došlo aj k uzavretiu pracovného pomeru a že tieto činnosti si vzájomne nekonkurujú. Ak nie je splnená táto podmienka, pracovný pomer nemôže vzniknúť, a to ani konkludentne (rozsudok Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 23CoPr/4/2017 zo dňa 26.3.2018, rozsudok Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 5Co/228/2013 zo dňa 24.9.2014, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4 M Cdo 6/2009 zo dňa 16.12.2010).

41. V danom prípade bola žalovaná v období od 17.12.2010 do 16.12.2015 konateľkou žalobcu, pričom mala so žalobcom zároveň podpísanú zmluvu o výkone funkcie konateľa zo dňa 30.12.2010, ktorá bola nahradená zmluvou o výkone funkcie zo dňa 12.11.2011. Žalovaná zároveň mala so žalobcom zároveň podpísanú pracovnú zmluvu zo dňa 30.12.2010 na pracovnú pozíciu charakterizovanú ako „General Manager - Zodpovedá za rozvoj obchodných aktivít spoločnosti, vytváranie, budovanie a vedenie tímu a operačnú agendu spoločnosti“. Druh práce špecifikovaný v pracovnej zmluve podľa názoru súdu evokoval výkon práce prelínajúcej sa s konateľským oprávnením žalovanej v spoločnosti žalobcu, na ktorú skutočnosť súd strany sporu upozornil a požiadal ich, aby predložili dôkazy na preukázanie, či činnosti, ktoré žalovaná vykonávala na základe pracovnej zmluvy sú totožné, resp. líšia sa od činností vykonávaných žalovanou na základe jej konateľského oprávnenia. Vykonávanie iných činností žalovanou na základe pracovnej zmluvy, ako tých ktoré v spoločnosti žalobcu žalovaná vykonávala ako konateľka, v konaní preukázané nebolo.

42. Žalobca k sa uvedenému bližšie nevyjadril, na pojednávaní dňa 7.8.2019 poukázal len na svoje doterajšie prednesy a vyjadrenia.

43. Právna zástupkyňa žalovanej súdu na pojednávaní dňa 7.8.2019 predložila vyjadrenie (č. I. 297 spisu), ktoré zároveň predniesla, a v ktorom bližšie popísala jednotlivé činnosti, ktoré žalovaná z pozície generálneho riaditeľa vykonávala. Podľa uvedeného bola žalovaná zodpovedná za rozvoj obchodných aktivít spoločnosti a v rámci tejto náplne mala uskutočňovať rokovania s obchodnými partnermi a dohadovať s nimi obchodné podmienky, mapovať trh z pohľadu obchodného potenciálu, pracovať s databázami držiteľov distribučného povolenia ako potenciálnymi obchodnými partnermi, nadväzovať

vzťahy s obchodnými partnermi, či už priamo alebo sprostredkované, rozdeľovať trh, obchodných partnerov, udržiavať vzťah s obchodnými partnermi, plánovať obrat spoločnosti, sledovať obchodné výsledky na týždennej, mesačnej, polročnej báze, hodnotiť a schvaľovať obchodných partnerov. V rámci ďalšej pracovnej náplne - zodpovednosť za vytváranie, budovanie a vedenie tímu žalovaná mala vykonávať nasledovné činnosti: plánovanie a schvaľovanie dovolení, PN, zastupovanie, návrhy na vytvorenie nových pozícií, potreba nových zamestnancov, potreba doplnenia tímu, výberové konania, pracovné náplne a zodpovednosť zamestnancov, pravidelné porady spoločnosti 1x mesačne, CMR systém - karty zákazníkov, plánovanie obchodných aktivít a obrátov podľa zákazníkov, schvaľovanie plánov key account managerov, double calls - chodila s key accounts manažérmi na stretnutia, polročné hodnotiace rozhovory, bonusové ukazovatele a hodnotenia, školenia zamestnancov. Žalovaná v rámci pracovnej náplne zabezpečenie operačnej agendy spoločnosti mala vykonávať tieto činnosti: denná operatívna činnosť, komunikácia s Litvou ohľadom objednávok, cien, výkyvov a diskrepancií voči objednávke, kontrola e-mailov voči Litve, schvaľovanie reportov zamestnancov na mesačnej báze i mimoriadne, denná operatíva. Žalovaná ďalej zdôraznila, že odmeňovanie za činnosti vykonávané v spoločnosti mala rozdelené na mzdu za výkon práce generálneho riaditeľa a odmenu za výkon činnosti konateľa, mala tiež v súlade s bodom 3.2 pracovnej zmluvy určený pracovný čas v rozsahu 40 hodín týždenne, do práce chodila pravidelne na ôsmu hodinu, spoločníci pracovný pomer žalovanej plne rešpektovali, rešpektovali dve funkcie žalovanej, a to funkciu konateľa a generálneho riaditeľa. Uvedené vyplýva z e-mailovej komunikácie i z výstupných dokumentov žalovanej. Bývalý pracovný pomer žalovanej žalobca rešpektoval aj po skončení pracovného pomeru a to tým, že jej začal vyplácať odmenu za zachovanie konkurenčnej doložky. Žalovaná poukázala na ustanovenie jej osoby do funkcie prvej konateľky spoločnosti žalobcu, dňa 30.12.2010 bola medzi žalobcom a žalovanou uzavretá zmluva o výkone funkcie konateľa, ktorá bola v plnom rozsahu nahradená novou zmluvou o výkone funkcie uzatvorenou medzi žalobcom a žalovanou dňa 12.11.2011, ktorá bola schválená valným zhromaždením. V rámci zmluvy o výkone funkcie boli úlohami konateľa nasledovné činnosti: konanie v mene spoločnosti, rešpektovanie inštrukcií spoločníkov a ich informovanie, vykonávanie činností v záujme spoločnosti, konanie a podpisovanie v mene spoločnosti samostatne podľa obchodného registra, zastupovanie spoločnosti voči iným stranám, plnenie všetkých povinností podľa Obchodného zákonníka, zabezpečenie riadneho vedenia predpísanej evidencie a účtovníctva, vedenie zoznamu spoločníkov a informovanie spoločníkov o obchodných záležitostiach spoločnosti. V rámci výkonu funkcie žalovaná vykonávala nasledovné činnosti: zastupovanie spoločnosti v asociáciách, zastupovanie spoločnosti v Bruseli, komunikácia s novinármi, zapojenie sa do legislatívneho konania, ŠUKL, správna distribučná prax voči štátu, prenájom, priestory, budova, sklad, priestorové vybavenie, nájomná zmluva, zmluva o poistení, účtovníctvo, zvolávanie valného zhromaždenia za účelom schválenia účtovnej závierky, podpisovanie dokumentov - faktúr, účtovných dokladov, otváranie a ukončovanie daňových kontrol na daňovom úrade. Žalovaná je presvedčená, že činnosti ňou vykonávané z titulu pracovnej zmluvy boli úplne odlišné než činnosti vykonávané žalovanou z titulu funkcie konateľky. Je nepochybné, že od začiatku pôsobenia žalovanej v spoločnosti žalobca od žalovanej požadoval aj výkon takých činností, ktoré nespádali pod bežné činnosti vykonávané konateľom, žalobca medzi pracovným pomerom a funkciou konateľa žalovanej striktné rozlišoval. Žalovaná považuje žalobu o určenie neplatnosti dohody o skončení pracovného pomeru za nedôvodnú, navrhuje, aby ju súd zamietol a priznal žalovanej zaplataenie sumy 6 226 eur s príslušenstvom ako aj náhradu trov konania.

44. S poukazom na nemožnosť vykonávať funkciu konateľa v pracovnom pomere bolo potrebné v tomto konaní preukázať, že pracovná zmluva zo dňa 30.12.2010 bola dojednaná na iný druh práce ako tej, ktorá žalovanej ex lege vyplývala z funkcie konateľky v spoločnosti žalobcu. Preukázanie uvedeného bolo prvým predpokladom pre úspech oboch strán v tomto konaní. Na strane žalobcu bolo nutné preukázať uvedené z dôvodu, že v opačnom prípade (teda v prípade nepreukázania, že pracovný pomer žalovanej bol riadne založený) nebolo možné v tomto konaní ďalej rozhodovať o platnosti či neplatnosti jeho skončenia. Rovnako žalovaná domáhajúca sa nároku zo spornej pracovnej zmluvy, pokiaľ chcela byť v časti konania o vzájomnej žalobe úspešná, musela preukázať, že pracovná zmluva je platným právnym úkonom.

45. Vykonávanie iného druhu práce než toho, aké žalovanej vyplývalo z funkcie konateľky, v konaní preukázané nebolo. Hoci žalovaná súdu predložila rozsiahly zoznam činností, ktoré majú byť iné ako činnosti vykonávané samotným konateľom, súd dospel k záveru, že nejde o činnosti iné ako tie ktoré žalovanej ako konateľke vyplývali z funkcie konateľky na základe ustanovení Obchodného zákonníka ako aj na základe stranami uzavretej zmluvy o výkone funkcie. Podľa názoru súdu sú činnosti

ako zodpovednosť za rozvoj obchodných aktivít spoločnosti, pod ktoré malo spadať mapovanie trhu, rokovanie s obchodnými partnermi a nadväzovanie vzťahov s obchodnými partnermi a ďalšie s tým súvisiace aktivity, rovnako činnosti v rámci zodpovednosti žalovanej za vytváranie, budovanie a vedenie tímu či zabezpečenie operačnej agendy spoločnosti bežnou agendou, ktorú konateľ ako štatutárny orgán spoločnosti s ručením obmedzeným vykonáva. Konateľ ako fyzická osoba, ktorá je štatutárnym orgánom spoločnosti s ručením obmedzeným sa stará o jej každodenný chod, je oprávnená v mene spoločnosti konať navonok vo všetkých veciach, ktoré sa spoločnosti týkajú (napr. podpisuje v mene spoločnosti zmluvy, uzatvára obchody...) a zároveň riadi každodenný a bežný chod spoločnosti. Hoci žalovaná vo svojom vyjadrení zo dňa 7.8.2019 jednotlivé činnosti, ktoré mala v spoločnosti žalobcu vykonávať bližšie vymedzila tým, že jednotlivé činnosti podrobnejšie popísala, stále ide len o činnosti, ktoré smerujú k riadeniu a vystupovaniu v mene spoločnosti tak smerom dovnútra ako aj vo vzťahu k tretím osobám a tieto nie sú podľa názoru súdu odlišné od činností vykonávaných žalovanou v rámci jej konateľského oprávnenia. Ani skutočnosť, že ostatní spoločníci počas pôsobenia žalovanej v spoločnosti žalobcu akceptovali tak pracovnú zmluvu ako aj zmluvu o výkone funkcie nemôže platnosť pracovnej zmluvy konvalidovať.

46. Možno konštatovať, že náplň práce žalovanej ako generálneho manažéra jednoznačne konkurovala náplni konateľa spoločnosti. Medzi stranami tak na základe pracovnej zmluvy zo dňa 30.12.2010 nevznikol pracovný pomer podľa § 42 ods. 1 Zákonníka práce, a preto nemohlo dôjsť ani k jeho zániku dohodou podľa § 60 Zákonníka práce. Pokiaľ pracovná zmluva medzi žalobcom a žalovanou nezaložila pracovný pomer, nemožno ani rozhodovať o platnosti, resp. neplatnosti skončenia pracovného pomeru a žiadnej zo strán nemohli vzniknúť ani žiadne nároky z titulu skončenia pracovného pomeru. S poukazom na uvedené súd žalobu zamietol a z rovnakých dôvodov zamietol i vzájomnú žalobu o zaplatenie sumy vo výške 6 226 eur, ktorý nárok žalovaná odvodzovala práve od spornej pracovnej zmluvy.

47. O náhrade trov konania sú rozhodol podľa ust. § 255 ods. 2 CSP tak, že žiadna zo strán nemá na ich náhradu právo. Súd vychádzal s pomeru úspechu strán sporu v konaní, keď každá strana bola v konaní úspešná iba čiastočne. Žalobca sa domáhal určenia neplatnosti právneho úkonu - dohody o skončení pracovného pomeru zo dňa 16.12.2015, keď žiadal, aby súd určil neplatnosť predmetnej dohody v celom rozsahu. Návrh žalobcu súd zamietol. Vzájomnú žalobu žalovanej o zaplatenie sumy 6 226 eur s príslušenstvom súd rovnako zamietol. S poukazom na čiastočný úspech strán v konaní o žalobe a vzájomnej žalobe súd o trovách konania rozhodol tak, že žiadnej zo strán ich náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Nitra na Krajský súd v Nitre. (§362 ods. 1 CSP)

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka tohto konania. (§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP) V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 364 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 365 ods. 1 CSP)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 2 CSP)

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP)

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.